

२०७२ आषाढ २ बुधवार १७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- तिमी सारा विश्वमा शान्तिको राज्य स्थापना गर्नेवाला बाबाका सहयोगी हो, अहिले तिमी सामुन्नेमा सुख-शान्तिको दुनियाँ छ ।”

प्रश्न:- बाबा बच्चाहरूलाई केको लागि पढाउनुहुन्छ, पढाइको सार के हो ?

उत्तर:- बाबा आफ्ना बच्चाहरूलाई स्वर्गको राजकुमार, विश्वको मालिक बनाउनको लागि पढाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, पढाइको सार हो- दुनियाँका सबै कुरालाई छोडिदेऊ । यस्तो कहिल्यै पनि नसम्भ- मेरो पासमा करोड छ, लाख छ । हातमा केही पनि आउनेछैन त्यसैले राम्रोसँग पुरुषार्थ गर, पढाइमा ध्यान देऊ ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीत सुन्यौ- आखिर विश्वमा शान्तिको समय आयो । सबैले भन्दछन्- विश्वमा कसरी शान्ति होला ? फेरि जसले ठीक राय दिन्छन् उनीहरूलाई इनाम दिन्छन् । नेहरूले पनि राय दिन्थे, शान्ति त भएन । केवल राय दिएर गए । अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- कुनै समयमा सारा विश्वभरि सुख, शान्ति, सम्पत्ति आदि थियो । त्यो अहिले छैन । अब फेरि हुनेछ । चक्र त फिर्छ नि । यो तिमी संगमयुगी ब्राह्मणहरूको बुद्धिमा छ । तिमी बुद्धिमा छ सुन । तिमी जान्दछौ- भारतवर्ष फेरि सुनको बन्नेछ । भारतवर्षलाई नै सुनको पंक्षी भनिन्छ । महिमा त गर्छन् केवल भनाइमा मात्र । तिमी त अहिले यथार्थमा पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । जान्दछौ बाँकी केही दिन मात्र छ त्यसैले नर्कका सबै दुःखको कुरा भुलिन्छ । तिमी बुद्धिमा अब सुखको दुनियाँ सामुन्ने खडा छ । जसरी पहिले बेलायतबाट फर्कदा सम्भन्थे अब पुग्न केही समय मात्र बाँकी छ किनकि पहिले बेलायतबाट आइपुग्न धेरै समय लाग्थ्यो । अहिले त हवाईजहाजबाट छिटै पुग्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- अब हाम्रो सुखको दिन आउँदैछ, जसको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । बाबाले पुरुषार्थ पनि धेरै सहज बताउनुभएको छ । ड्रामा अनुसार कल्प पहिले जस्तै, यो निश्चित छ । तिमी देवता थियौ, देवताहरूका कति धेरै मन्दिर बनिरहेका छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्- यी मन्दिर आदि बनाएर के गर्ने ! बाँकी कति दिन छ र ! तिमी बच्चाहरू ज्ञानको अधिकारी हो । भनिन्छ पनि परमपिता परमात्मा सर्वशक्तिमान् अलमाइटी अथोरिटी हुनुहुन्छ । उनीहरू हुन् भक्तिको अथोरिटी । बाबालाई भनिन्छ अलमाइटी अथोरिटी । तिमी बच्चाहरू नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बनिरहेका छौ । तिमीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ । जान्दछौ- हामी बाबाबाट वर्सा लिनको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । जो भक्तिको अधिकारी छन् उनीहरूले सबैलाई भक्ति नै सुनाउँछन् । तिमी ज्ञानको अधिकारी हो त्यसैले ज्ञान नै सुनाउँछौ । सत्ययुगमा भक्ति हुँदै-हुँदैन । पुजारी एउटा पनि हुँदैन, पूज्य नै पूज्य । आधाकल्प हुन्छन् पूज्य, आधाकल्प हुन्छन् पुजारी । तिमीहरू नै जब पूज्य थियौ तब स्वर्ग थियो । अहिले भारतवर्ष पुजारी नर्क बनेको छ । तिमी बच्चाहरूले अहिले यथार्थमा जीवन बनाइरहेका छौ । सबैलाई नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सबैलाई सम्झाइरहन्छौ र वृद्धि गरिरहेका छौ । ड्रामामा पहिलेदेखि नै निश्चित छ । ड्रामाले तिमीलाई पुरुषार्थ गराइरहन्छ र तिमी गरिरहन्छौ । जान्दछौ- ड्रामामा हाम्रो अविनाशी पार्ट छ, दुनियाँले यी कुरालाई के जानोस् । हाम्रो नै ड्रामामा पार्ट छ । यो सृष्टिचक्र घुमिरहन्छ । यो विश्वको इतिहास-भूगोल तिमी बाहेक अरू कसैलाई थाहा छैन । उच्चभन्दा उच्च को हुनुहुन्छ, दुनियाँमा कसैले

२०७२ आषाढ २ बुधवार १७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जान्दैन। ऋषि-मुनि आदिले पनि भन्थे— हामी जान्दैनौं। नेति-नेति भन्थे नि। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— उहाँ रचयिता बाबा हुनुहुन्छ, हामीलाई पढाइरहनुभएको छ। यो पनि बाबाले पटक-पटक सम्झाउनुभएको छ— यहाँ बस्दा देही-अभिमानी भएर बस। एक बाबाले नै राजयोग सिकाउनुहुन्छ र विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कुनै मनको कुरा जान्ने (थट रिडर) होइन। यति ठूलो दुनियाँ छ यसलाई बसेर के पढ्न (रीड गर्न) सकिन्छ र। बाबाले त स्वयं भन्नुहुन्छ— म ड्रामा अनुसार तिमीलाई पावन बनाउन आउँछु। ड्रामामा मेरो जुन पार्ट छ त्यही खेल्न आउँछु। बाँकी म कुनै मनको कुरा जान्नेवाला (थट रिडर) होइन, बताउँछु— मेरो के पार्ट छ र तिमीले के पार्ट खेलिरहेका छौ। तिमीले यो ज्ञान सिकेर अरूलाई सिकाइरहेका छौ। मेरो पार्ट नै हो पतितलाई पावन बनाउनु। यो पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, तिमीले तिथि-मिति आदि सबै जान्दछौ। दुनियाँमा कसैले कहाँ जान्दछन् र! तिमीलाई बाबाले सिकाइरहनुभएको छ फेरि जब चक्र पूरा हुन्छ तब बाबा फेरि आउनुहुन्छ। त्यस समयमा जुन सीन (दृश्य) चल्थो त्यो फेरि कल्पपछि चल्छ। एक सेकेण्ड दोस्रोसँग मिल्दैन। यो नाटक घुमिरहन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई बेहदको नाटक थाहा छ। फेरि पनि तिमी घरी-घरी भुल्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी केवल याद गर, हाम्रो बाबा बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै टिचर हुनुहुन्छ, गुरु हुनुहुन्छ। तिम्रो बुद्धि त्यसतर्फ जानुपर्छ। आत्मा खुशी हुन्छ बाबाको महिमा सुनेर। सबैले भन्छन्— हाम्रो बाबा, पिता हुनुहुन्छ, टिचर हुनुहुन्छ, उहाँ सम्पूर्ण सच्चा हुनुहुन्छ। पढाइ पनि सच्चा र पूरा छ। ती मनुष्यहरूको पढाइ अधुरो छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा कति खुशी हुनुपर्छ। ठूलो परीक्षा पास गर्नेको बुद्धिमा खुशी पनि धेरै हुन्छ। तिमीले कति उच्च पढ्छौ त्यसैले कति अथाह खुशी हुनुपर्छ। भगवान् बाबा, बेहदका पिताले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ। तिम्रो रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। उही अध्याय (एपिसोड) दोहोरिरहेको छ, तिमी बाहेक अरू कसैलाई थाहा छैन। कल्पको आयु नै बढाइदिएका छन्। तिम्रो बुद्धिमा अब ५ हजार वर्षको सारा कहानी घुमिरहन्छ, जसलाई नै स्वदर्शन चक्र भनिन्छ।

बच्चाहरूले भन्छन् बाबा तूफान धेरै आउँछन्, हामी भुलिहाल्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले कसलाई भुल्छौ? बाबा, जसले तिमीलाई डबल शिरताज विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई तिमी कसरी भुल्छौ! अरू कसैलाई तिमी भुल्दैनौ। स्त्री, बाल-बच्चा, काका, मामा, मित्र-सम्बन्धी आदि सबै याद हुन्छ। बाँकी यस कुरालाई तिमी किन भुल्छौ? तिम्रो युद्ध यस यादमा छ। जति हुनसक्छ याद गर्नु छ। बच्चाहरूले आफ्नो उन्नतिको लागि सबैरै-सबैरै उठेर बाबाको यादमा सयर गर्नु छ। तिमी छतमा वा बाहिर शीतल हावामा निस्क। यहाँ नै आएर बस्नुपर्ने कुनै जरूरी छैन। बाहिर पनि जान सक्छौ, बिहानको समयमा कुनै डर आदिको कुरा रहँदैन। बाहिर गएर पैदल हिंड। आपसमा यही कुरा गरिराख, हेरौं कसले बाबालाई बढी याद गर्छ। फेरि बताउनुपर्छ कति समय मैले याद गरें। बाँकी समय मेरो बुद्धि कहाँ-कहाँ गयो? यसलाई भनिन्छ— एक-आपसमा उन्नतिलाई प्राप्त गर्नु। नोट गर— कति समय बाबालाई याद गरें। बाबाको जुन अभ्यास छ त्यो बताउँछन्। यादमा तिमी एक घण्टा पैदल हिंड तापनि तिम्रो खुट्टा थाक्नेछैन। यादबाट तिम्रो कति पाप काटिन्छ। चक्रलाई त तिमी जान्दछौ, रात-दिन अब यही बुद्धिमा छ— अब हामी घर जान्छौं। पुरुषार्थ गर्छौं, कलियुगी मनुष्यलाई अलिकति पनि थाहा छैन। मुक्तिको लागि कति भक्ति

२०७२ आषाढ २ बुधवार १७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गरिरहन्छन्। अनेक मत छन्। तिमी ब्राह्मणहरूको छ नै एक मत, जो ब्राह्मण बन्छन् उनीहरू सबैको हो श्रीमत। तिमी बाबाको श्रीमतले देवता बन्छौ। देवताहरूको कुनै श्रीमत हुँदैन। श्रीमत अहिले नै तिमी ब्राह्मणहरूलाई मिल्छ। भगवान् निराकार हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ, जसबाट तिमी आफ्नो राज्य-भाग्य लिएर कति उच्च विश्वको मालिक बन्छौ। भक्तिमार्गका वेद-शास्त्र कति धेरै छन्। तर कामको एक गीता मात्र छ। भगवान् आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। त्यसलाई नै गीता भनिन्छ। अहिले तिमी बाबाबाट पढ्छौ, जसबाट स्वर्गको राज्य पाउँछौ। जसले पढ्यो उसले लियो। ड्रामामा पार्ट छ नि। ज्ञान सुनाउने ज्ञानसागर एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ ड्रामा प्लान अनुसार कलियुगको अन्त र सत्ययुगको आदिको संगममा नै आउनुहुन्छ। कुनै पनि कुरामा नअलमलिऊ। बाबा यिनमा आएर पढाउनुहुन्छ अरू कसैले पढाउन सक्दैन। यी दादा पनि पहिले कसैसँग पढेका हुन्थे भने अरू पनि धेरैले उनीसँगै पढेका हुन्थे। बाबाले त भन्नुहुन्छ— यी गुरु आदि सबैको उद्धार गर्न म आउँछु। अहिले तिमी बच्चाहरूको लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ। हामी यो बन्छौं, यो हो नै सत्य-नारायण बन्ने सत्य कथा। यसको फेरि भक्तिमार्गमा महिमा चल्छ। भक्तिमार्गको रिवाज चल्दै आउँछ। अब यो रावण राज्य पूरा हुनु छ। तिमी अहिले दशहरा (रावण दहन) आदिमा कहाँ जान्छौ र! तिमीले त सम्झाउँछौ यिनले के गर्छन्। यो त बच्चाहरूको काम हो। ठूला-ठूला मानिसहरू हेर्न जान्छन्। रावणलाई कसरी जलाउँछन्, यो वास्तवमा को हो, कसैले बताउन सक्दैन। रावण राज्य हो नि। दशहरा आदिमा कति खुशी मनाउँछन्, जसमा रावणलाई जलाउँछन्। दुःख पनि हुँदै आएको छ, केही पनि समझ छैन। अहिले तिमीले सम्झन्छौ— हामी पहिले कति बेसमझ थियौं। रावणले बेसमझ बनाइदिन्छ। अहिले तिमी भन्छौ— बाबा हामी लक्ष्मी-नारायण अवश्य बन्छौं। हामीले कुनै कम पुरुषार्थ कहाँ गर्छौं र! यो एउटै स्कूल हो, पढाइ धेरै सहज छ। वृद्ध माताहरूले अरू केही पनि याद गर्न सक्दैनन् भने केवल बाबालाई याद गरून्। मुखले हे राम त भन्छन् नि। बाबाले यो धेरै सहज बताउनुहुन्छ— तिमी आत्मा हौ, परमात्मा बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो बेडा पार हुन्छ। कहाँ जान्छौ? शान्तिधाम-सुखधाम। अरू सबै कुरा भुल। जे जति सुनेका छौ, पढेका छौ, त्यो सबै भुलेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु भने बाबाबाट वर्सा अवश्य मिल्छ। बाबाको यादबाट नै पाप काटिन्छ। कति सहज छ। भन्ने पनि गर्छन्— भृकुटीको बीचमा चम्कन्छ सितारा। अवश्य पनि यति सानो आत्मा हुनुपर्छ नि। डाक्टरहरू आत्मालाई देख्ने धेरै कोसिस गर्छन्। तर यो धेरै सूक्ष्म छ। हठ आदिबाट कसैले देख्न सक्दैन। बाबा पनि यस्तै बिन्दु हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी तिमी साधारण छौ, म पनि साधारण बनेर तिमीलाई पढाउँछु। कसैलाई के थाहा, यिनीहरूलाई भगवान्ले कसरी पढाउनुहुन्छ। कृष्णले पढाउने भए सारा अमेरिका, जापान आदि सबैतिरबाट आउने थिए। उनमा यति आकर्षण हुन्छ। कृष्णसँग प्यार त सबैको छ नि। अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामी नै (कृष्ण) बनिरहेका छौं। कृष्ण हुन् राजकुमार, कृष्णलाई गोदमा लिन चाहन्छन् भने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, कुनै ठूलो कुरा होइन। बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई स्वर्गको राजकुमार, विश्वको मालिक बनाउनको लागि पढाउनुहुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पढाइको सार हो दुनियाँको सबै कुरालाई छोड। यस्तो कहिल्यै नसम्झ— मेरो पासमा करोड छ, लाख छ। केही पनि हातमा आउनेछैन। त्यसैले राम्रोसँग पुरुषार्थ

२०७२ आषाढ २ बुधवार १७-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन गर । बाबाको पासमा आउँछन् भने बाबाले गुनासो गर्नुहुन्छ- ८ महिनापछि आउँछौ, बाबा जसबाट स्वर्गको बादशाही मिल्छ उहाँसँग यति धेरै समयसम्म मिल्न पनि आएनौ । भन्दछन्- बाबा फलानो काम थियो । अरे, तिमी मरेको भए फेरि यहाँ कसरी आउँथ्यौ ! यी बहानाहरू कहाँ चलन सक्छन् र ! बाबाले राजयोग सिकाइरहनुभएको छ, तिमी सिक्दैनौ । जसले भक्ति धेरै गरेको होला उसलाई ७ दिन त के एक सेकेण्डमा पनि तीर लाग्छ । सेकेण्डमा विश्वको मालिक बन्न सक्छ । यी स्वयं अनुभवी बसेका छन्, विनाश देखे, चतुर्भुज रूप देखे, बस् सम्भे- अहो, म विश्वको मालिक बन्छु । साक्षात्कार भयो, उमंग आयो र सबै कुरा छोटिदिए । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भयो बाबा आउनुभएको छ, विश्वको बादशाही दिन । बाबा सोध्नुहुन्छ- निश्चय कहिले भयो ? भन्छन् ८ महिना । बाबाले सम्झाउनुभएको छ मूल कुरा हो याद र ज्ञान । बाँकी साक्षात्कार केही कामको छैन । बाबालाई चिन्यौ, फेरि पढाइ शुरू गर्नु भने तिमी पनि यो बन्छौ । प्वाइन्ट मिल्छ जुन कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । धेरै प्यारले सम्झाऊ । शिवबाबा जो पतित-पावन हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ । युक्तिले सम्झाउनु छ । तिमी चाहन्छौ नि- भगवान् बाबाले मुक्त गरेर प्यारो घरमा फर्काएर लैजाऊन् । ठीकै छ, अब तिमीमाथि जुन खिया लागेको छ त्यसको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सबेरै-सबेरै उठेर पैदल हिँड्दै बाबालाई याद गर, आपसमा यही मीठो कुराकानी गर- हेरौं कसले कति समय बाबालाई याद गर्छ, फेरि आफ्नो अनुभव सुनाऊ ।
- २) बाबालाई चिनेपछि फेरि कुनै बहाना नबनाऊ, पढाइमा लाग्नु छ, मुरली कहिले पनि मिस गर्नु छैन ।

वरदान:- स्वयंलाई मोल्ड गरेर रियल गोल्ड (सच्चा सुन) बनेर हरेक कार्यमा सफल हुने स्व परिवर्तक भव

जो हरेक परिस्थितिमा स्वयंलाई परिवर्तन गरेर स्व-परिवर्तक बन्छन्, उनीहरू सदा सफल हुन्छन् । त्यसैले स्वयंलाई बदल्ने लक्ष्य राख । अरू परिवर्तन भयो भने म परिवर्तन हुन्छु- होइन । अरू परिवर्तन होस् वा नहोस् मलाई परिवर्तन हुनु छ । अर्जुन म बन्नु छ । सदा परिवर्तन गर्नमा पहिले म । जसले यसमा पहिले म भन्छ ऊ नै पहिलो नम्बर हुन्छ किनकि स्वयंलाई मोल्ड गर्नेवाला नै रियल गोल्ड हो । रियल गोल्डको नै मूल्य हुन्छ ।

स्लोगन:- आफ्नो श्रेष्ठ जीवनको प्रत्यक्ष प्रमाणद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर ।